

Валери Иванов

Жребий

„XX век е на разпокъсаните, а не на слабите и малодушните...“

Казал го е Жул Кларси... Не го познавам. И той мене.

Жребият беше странен.
Епохата ни отмина – ние също.

С души дребни и самочувствие всемогъщо – умирахме,
смъртоносно устреляни...
Нормално е –
на наивен народ:
подли политици,
суетни шизофреници,
кариеристи и егоцентрици –
абсолютно всевластна олигархия.

Родината клекна в епархия.

Някои гамени бягаха от полицията,
а през останалото време лежаха на друг гръб.

В слабата държава ни прилошаваше от безтегловност.

Безвъзвратни промени:
все повече жени – развратни, все повече мъже – обратни...

Докосването до демокрацията
по параболата на имитацията
ни доведе до абсурд –
космонавтите да приключват екскурзиите си в открития Космос
със закриването на няколко български правителства
и още едно,
което беше същото.

Това е Новата история – разголена, брутална и перверзна.
Кръжим по странна траектория – в познатата порочна бездна...

И нищо ново сред Всемира. И нищо ново под Небето.

Ще дойде Бог с тояжка от баира

и ще си върне с ресто – всичко взето.

КРАЙ

© 2006 Валери Иванов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11070>]